

[Handelsministeren.]

Efter loven forhøjes eller nedsættes det samlede vederlagsbeløb i forhold til eventuelle ændringer i antallet af medlemmer af bestyrelse, repræsentantskab, direktion eller lignende organer. Dette „puljeprincip“ har vist sig at kunne medføre urimelige resultater i tilfælde af ændringer i antallet af medlemmer af et ledelsesorgan, hvor ikke alle medlemmer modtager vederlag af samme størrelse.

Dette søges afhjulpet ved at indsætte en ny bestemmelse, hvorefter det er tilladt til hvert medlem af de nævnte ledelsesorganer at anvende et beløb af indtil samme størrelse som det beløb, der har været tillagt den pågældende eller hans forgænger i det regnskabsår, der ligger nærmest forud for 7. marts 1975.

På baggrund af den herskende økonomiske situation finder regeringen endelig, at det bidrag til en omkostningsstabiliserende politik, som rentemarginalloven repræsenterer, fremdeles er påkrævet. Da endvidere lovens virkninger endnu ikke har manifesteret sig på en måde, der muliggør videregående konklusioner, foreslås derfor alene revisionsbestemmelsen ophævet og dermed loven opretholdt uændret indtil videre i den resterende gyldighedsperiode.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anmode om folketingets hurtige og villige behandling af lovforslagene.

Udenrigsøkonomiministeren (*Ivar Nørgaard*):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

De finansielle bestemmelser i EF's traktatgrundlag er tidligere blevet ændret i 1970 i forbindelse med afslutningen af overgangsperioden og den endelige gennemførelse af den fælles toldtarif og den fælles landbrugspolitik. Ved Rådets afgørelse af 21. april 1970 blev det således vedtaget, at medlemsstaternes finansielle bidrag til EF's budget efterhånden skulle erstattes af Fællesskabernes såkaldte egne indtægter. Disse egne indtægter består i første række af den told og

de landbrugsafgifter, der opkræves i medlemslandene. Senere skal man kunne supplere disse indtægter med op til 1 pct. af merværdiafgiftsgrundlaget til dækning af de vedtagne udgifter. En forudsætning herfor er imidlertid, at man finder frem til et fælles beregningsgrundlag, hvilket endnu ikke er lykkedes.

For at opretholde en parlamentarisk kontrol med disse midler, der ikke længere kontrolleres af de nationale parlamenter, blev der samtidig i traktaten af 22. april 1970 (den såkaldte budgettraktat 1) fastsat regler for Europa-Parlamentets kontrol med Fællesskabets finanser. Denne kontrol blev yderligere sikret ved, at Parlamentet fik tillagt visse beføjelser i relation til vedtagelsen af EF's budget.

Samtidig med vedtagelsen af budgettraktat 1 erklærede Rådet sig rede til at overveje yderligere at styrke Parlamentets beføjelser på budgetområdet, og Kommissionen forpligtede sig til at fremlægge forslag herom. Kommissionen fremlagde i juni 1973 et forslag om traktatændring med henblik på yderligere at styrke Parlamentets beføjelser såvel i forhold til vedtagelsen af budgettet som i forhold til kontrollen med budgettets gennemførelse.

Kommissionens forslag har ud over høring af Parlamentet og den almindelige behandling i rådsregie været genstand for flere møder mellem Råd og Parlament. Under denne behandling er det oprindelige forslag blevet ændret på en række punkter. Rådet har således ikke ønsket at overlade Parlamentet samtlige de beføjelser i forbindelse med budgettets vedtagelse, som Parlamentet og Kommissionen oprindelig ønskede.

Som led i den danske beslutningsproces har sagen adskillige gange været behandlet i folketingets markedsudvalg, og dette udvalg tilsluttede sig på et møde den 18. juli 1975, at regeringen undertegnede den traktat, som nu forelægges folketinget.

For så vidt angår de enkelte bestemmelser i traktaten, vil jeg indskrænke mig til at omtale de vigtigste nydannelser, idet der i øvrigt henvises til bemærkningerne i forslaget til folketingsbeslutning.

Efter de nye regler vil den praktiske kontrol med budgettets gennemførelse blive styrket derved, at det for fremtiden er Parlamentet, der efter henstilling fra Rådet